

EDITORIALA

Grebara buru-belarri

Maiatzaren 21erako greba orokorraren deialdiak bazterrak astindu ditu. Ez dugu asko itxaron behar izan espero genituen erantzunak eta kritikak han-hemendik jasotzeko. Garai ezegokia, lekuz kanpoko, neurrigabea, politikoa, geure buruaren zuriakeriarako eta abar luze bat izan dira betikoek eman dituzten azaleko argudioak, beren benetako arrazoiak ezkutatuaz. Kritika horiek egiterakoan inor gutxi kezkatu da greba deialdiaren inguruan dauden benetako arrazoiak hausnartu eta aztertzerakoan.

Betiko topikoaz gain inork ez du errefusatu banan-banan greba orokorraren deialdiaren atzean dauden arrazoiak. Inork ez du ukatu langileek enpresa eta sektoretan patronalaren xantaia eta mehatxuak jasaten dutenik. Ez da hitzik esan bidegabea kaleratzeaz ez eta prekarietate eta kontratu amaieraz ere. Langabezian dagoen jendearen larritasunaz oso kezka gutxi entzun ditugu. Atal honetan ere, langileen eskubideak etengabe urratzen ari direlako motibo asko ditugu grebara joateko.

Bestetik, ez da auzitan jarri ere azken urteotako eta oraingo politika publikoei buruz egiten dugun salaketa sakona. Politika horiek betikoen mesedetan makurtzen dira, gizartean dauden desorekak nabarmenduz. Fiskalitatean, gastu sozialean, aurrekontuetan, etxebizitzan, hezkuntzan... ezarritako politikak langileen interesen aurkakoak izan dira. Ez dugu inongo argudiorik entzun geureari sinesgarritasuna kentzen.

Kontua aldatuz, esana eta argitua dago greba ez dela bideratzen halako alderdi baten edo besteren aurka; egon daitezela lasai alde horretatik. Batzuk eta besteek ongi erakutsia baitute orain arte Nafarroan eta Euskal Autonomia Erkidegoan benetako eta sakoneko politiketan ez dagoela ezberdintasunik. Ez lehen, ezta orain.

Baina kontu gutzi hauek, eztabaida hutsalak dira, batzuen entretegarri. Guretzat langileen interesak daude jokoan eta horiek ukiezinak dira. Horregatik greba eta mobilizazioa uztartuko ditugu maiatzaren 21ean. Horretan gaude buru-belarri lanean.

La mayoría sindical vasca convoca una huelga general para el 21 de mayo

“UNA HUELGA NECESARIA”

Adolfo Muñoz, Txiki, secretario general de ELA, destaca la necesidad de que la clase trabajadora tome las calles. Para hacer frente al chantaje de la patronal y la destrucción de empleo. Para forzar el cambio de las políticas públicas. Para exigir que los derechos laborales y sociales se decidan aquí. Para exigir participación y control sociales en sus políticas. “Es hora de cambiar este sistema injusto. Y, para ello, tenemos que salir a la calle, movilizarnos. Vamos a hacerles frente. Si queremos hacernos respetar, tenemos que luchar”.

-ELA lleva mucho tiempo movilizándose y luchando por un reparto más justo de la riqueza. Ahora ha decidido dar un salto importante en las movilizaciones.

-En los últimos quince años se ha producido un fuerte aumento de la riqueza del país. Una minoría, la clase empresarial y financiera, se ha hecho con la mayor parte de esa riqueza. En ese tiempo trabajadores y trabajadoras no hemos ganado en bienestar. Todo lo contrario.

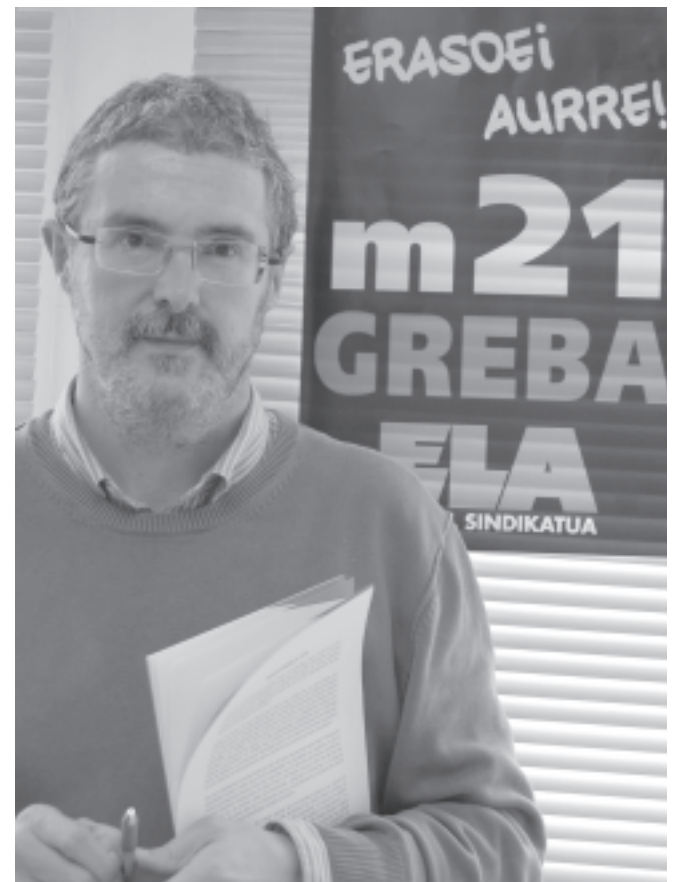
Ahora estamos sufriendo lo indecible. Se destruye empleo, se despide sin causa, a la gente eventual no se le renueva el contrato... Lo llaman crisis. Nos dicen que ante ella todos estamos en el mismo barco. Pero no es cierto.

La actual crisis es consecuencia de una codicia sin límites de los poderes económicos. Para ello han contado durante años con la ayuda de Gobiernos e instituciones políticas. Y ahora que el sistema se colapsa, quieren robarnos todavía más: saqueando las cuentas públicas, negándose a pagar impuestos, chantajeando en la negociación de las condiciones de trabajo y exigiéndonos más sacrificios... En ELA, desde luego, tenemos claro que no se lo vamos a permitir.

-¿Por qué una huelga general?

-Si no mostramos nuestra fuerza, el ajuste en esta crisis se va a hacer destruyendo empleo y rebajando las condiciones de trabajo, especialmente salarios, e incrementando la flexibilidad. Esa es la apuesta de patronal y Gobiernos. Saben que ninguna de esas materias tiene responsabilidad alguna en la crisis, pero es obvio que se van a esmerar en defender los márgenes empresariales y que la Administración siga protegiendo esos intereses. Además, hay que recordar la baja protección social que tienen los parados/as.

La huelga general es necesaria e imprescindible. Hay que luchar para que las políticas públicas sean solidarias, con una fiscalidad progresiva que la haga posible; hay que luchar por un mayor gasto social que haga frente a las necesidades de la gente; hay que recuperar el control público de la economía impidiendo que el capital especule; hay que tomar medidas en el sistema financiero para someterlo a los intereses públi-

cos; hay que defender los salarios y las condiciones de trabajo del chantaje patronal; hay que exigir políticas de intervención pública, vía presupuestos, hay que luchar contra la destrucción de empleo...

La política de los gobiernos ha estado durante muchos años de espaldas a los intereses de la gente, y hay que movilizarse para forzar otras políticas.

Es una huelga general que reclama solidaridad de la clase trabajadora frente al “sálvese quien pueda” que defienden los neoliberales. Es una huelga general que reivindica que la política se ponga al servicio de la ciudadanía, que haga recuperar un papel que ha perdido.

-La convocatoria la ha realizado la mayoría sindical vasca (ELA, LAB, ESK, STEE-EILAS, EHNE, HIRU). ¿Qué lectura haces de ello?

-Vamos a la huelga con quienes creen que hay motivos para hacerla. Solo se excluye quien cree que no hay motivos. La convocamos con la mayoría sindical que contempla la huelga general como instrumento necesario en este contexto. ELA ha compartido con esos sindicatos su análisis y, al margen de las diferencias respecto de otros temas –que las hay, y profundas– hemos acordado que hay que trabajar esta respuesta.

El sindicalismo reivindicativo no puede aceptar, quedándose con los brazos cruzados, que carguen sobre las espaldas de los más débiles las consecuencias de una crisis que no hemos provocado. Porque de eso se trata, de determinar quienes son responsables y quienes pagan las consecuencias de esta crisis.

“ELako militantzia eta afiliazioa erantzukizunez lantzen ari gara greba eguna; Maiatzaren 21ean kaleak bete behar ditugu”

HAREMOS HUELGA PARA...

¡VAMOS A TOMAR LAS CALLES PORQUE ES PRECISO RESPONDER A LOS ATAQUES!

ERASOEI AURRE!

- Se destruye empleo.
- Se despide sin causa.
- Al personal eventual no se le renueva el contrato...
- Lo llaman crisis e intentan convencernos de que ante ella todos estamos en el mismo barco.

¡PERO NO ES CIERTO!

LA CLASE TRABAJADORA
NO ESTAMOS CON GOBIERNOS,
BANCA Y PATRONAL

MOBILIZATZEKO ORDUA DUGU!

Azken 15 urteotan herri honetako aberastasuna hiru-koiztu egin da. Gutxiengo bat, finantza eta enpresari klasea, aberastasun horren zati handienaren jabe egin da. Bitartean, langileok ez dugu txintik irabazi ongizatean. Guztiz alderantziz.

Orain, gorriak ikusten ari garen honetan, enplegua suntsitzen da, arrazoirik gabe kaleratzen da, behin behinekoei ez zaie kontratua berritzen... Krisia deitzen diote honi.

Eta krisiaren aurrean denok arduraz jokatu behar dugula esaten digute. Ardura horren pean betiko pagatzaileak eta betiko errezetak daude: gerrikoa estutu behar, soldatak izoztu edo moteldu, kaleratze merkeagoak....

Baina ondotxo dakigu krisiak badituela erantzuleak eta errudunak ere, eta ez kasu batean ez bestean, ez gara langileak.

- Hacer frente al saqueo y chantaje de la patronal y a la destrucción de empleo.
- Apoyar a los trabajadores y trabajadoras que ya están en lucha –muchos en huelga– por el empleo y por sus condiciones de trabajo.
- Forzar un cambio radical de las políticas públicas, tanto de las instituciones de la CAPV y Navarra como del gobierno español, que no corrigen sino que agravan el saqueo a la clase trabajadora.
- Lograr que las políticas económicas, laborales y sociales se decidan en Euskal Herria.
- Rechazar el modelo de concertación social que ya existe en Navarra y pretenden imponer en la CAPV.

GREBA...

- ◆ Eraso bortitzei aurre egiteko beharrezkoa dugulako.
- ◆ Langileok gure interesak defendatu behar ditugulako.
- ◆ Okerren daudenei gure elkartasuna adierazteko.

... Y MOVILIZACIÓN

- ◆ Además de la huelga, será un día de movilización.
- ◆ Vamos a hacernos presentes tomando las calles.
- ◆ La afiliación y la militancia comprometida en la movilización.

GREBA OROKORRA

ELA, LAB, ESK, STEE-EILAS, EHNE eta HIRUren deialdia: maiatzaren 21ean greba orokorra

ERRESPETA GAITZATEN AURRE EGINGO DIEGU!

EUSKAL GIZARTE OSOARI DEITZEN ZAIO

ELA, LAB, ESK, STEE-EILAS, EHNE eta HIRU sindikatuek euskal gehiengo sindikala osatzen dute, eta maiatzaren 21ean Hego Euskal Herrian greba orokorra egitea erabaki dute. Antolatzaileen ustez, lan-mundua erabateko erantzuna eman behar dio krisiari, langileak baitira biktima nagusiak, egoera sozial eta ekonomiko horren sortzaileak izan gabe.

Greba-egunean, gainera, elkartasunezko mobilizazio zabal bat bultzatu behar da, lehenik, lanpostua galdu duten langileei edota sekulan izan ez dutenei gure elkartasuna adierazteko, eta bigarren, patronal desberdinen eraginez eta administrazio publikoen ordainezko laguntzaz, eskubideak urratuak, lan-baldintza okerragoak, eta laneratzea zailagoa dituzten langileei gure sostengua eskaintzeko. Greba-egunean, azken batean, langileak kontuan hartzen ez dituen sistema ekonomiko eta soziala salatuko dugu.

Gainera, gizarte osoa ari da jasaten krisiaren ondorioak; horregatik, eman beharreko erantzunean gizar-tearen talde guztiek parte hartu behar dutelakoan gaude.

AURRE EGIN ENPLEGU-SUNTSIPENARI ETA PATRONALAREN XANTAIARI

Enpresariak eta administrazio publikoek krisi-garaian hartu izan dituzten erabakien eraginez enplegua neurritz gainezka galdu da. Eta iaz langabeziara joandakoen erdiak behin-behineko langileak izan dira, ez baitaie berri kontratua. Langabe berrietan hiritik baten arrazoia enpresatik kaleratzea izan da. Eta %4ek erregulazio-espeditante bidez galdu dute lanpostua. Horrelako egoerak etekinak dituzten enpresten ere gertatu dira.

Gainera, lan-harremanen eredu gero eta desoreka handiagoa bultzatu da, beti ere patronalaren mesedetan. Eragozpen objektibo guztien gainetik, patronala krisiaz baliatu da, eta plantillen egituretan doikuntza zorrotza egin gura dute, etekinak orain eta gero ziurtatzearen. Horrela, doikuntza horren ondorioz, plantillak txikiagoak izango dira, atomizatuagoak eta babesgabeagoak, non aldi baterako kontratuak eta azpikontratazioak ugalduko diren. Era berean, Aldi Baterako Laneko Enpresen zeregina ere areagotuko da, malgutasunezko neurri sorta zabalarekin batera.

Bestalde, patronala indarra egiten ari da politikarloan langileen kaleratzea merkatzeko, gizarte-segurantzaren kotizazioak beheratzeko, enpresarien aldeko diru-laguntzak handitzeko, eta Administrazioak zeresanik ez izateko EEEak (ERE) onartzeko orduan.

Azkenik, enpresariak xantaiak eta ziurgabetasunaz baliatzen dira hitzarmenak negoziatzean, krisiaren errua soldata-mailari leporatuz, eta enplegua bere hartan mantentzeko halabeharrezko baldintza soldaten neurritasuna dela sinestaz. Onartezinezko mehatxu hori langileria kikiltzeko eta diziplinatzeko baliabidea da, beti ere dituzten pribilegioak irauarazteko eta etekinak areagotzeko.

POLITIKA PUBLIKOAK ALDARAZI

Grebaren jomuga ere bada gobernuen eta herri-erakundeen jokabidea salatzea. EAEko eta Nafarroako administrazio publikoek eraman izan duten politika arras liberala izan da, kapitalaren eta enpresarien interesen mesedetan, eta egoera ahuleko taldeen beharrezan eta lehenetsuen kaltetan (fiskalitatea errenta altuen mesedetan, zergak jaitsi, zerga-iruzurrarekin ez ikusiarena egin... eta gastu sozialen murrizketa, zerbitzu publikoen indartzeari uko eginez). Hego Euskal Herria Europako azken postuetan dago, presio fiskalari eta gizarte-gastuari dagokienez. Eta hemengo

gobernuek eta aldundiek superabitaz itxi dituzte ekitaldiak azken urteetan. Aldi berean, milaka herritarrek ez dituzte ezta oinarriko beharizanak ere eta gero eta zorpetuago daude. Era berean, garraioan nahiz oinarriko arloan garatzen ari diren politika publikoak jarduera horietan diharduten pertsonen kopurua gutxitzea dakar, eta jarduera horien mantentzea bera arrisku bizian jarri ere.

Estatuko esparrutik lan-merkatua, hein handi batean, araugabetu da –kontratuak prekarizatuz, malgutasuna handituz, kaleratzeak merkaturatuz, eta gainera, gizarte-kotizazioak eta prestazioak murriztu dira eten-gabe. Horren ondorioz langileen babesgabetasuna itzela da, bai jarduneko langileena, bai langabeena. Azken horietako askok eta askok ez dute prestaziorik, ezta diru-laguntzarik jasotzen.

Horrekin batera, Zapateroren Gobernuak krisiaren kontra atera dituen neurriak, funtsean, diru-sailak bankari ematean dautza. Hori horrela, denonak diren baliabide horiek ez doaz gehien behar dituzten eskuetara: familiak eta enpresak.

Krisiaz aritzen garenean, auzitan jartzen duguna eredu ekonomiko-soziala da, nagusitu den eredu ekonomikoak ekarri baikaitu oraingo egoerara. Krisia bideratzen arduratzen direnek sostengua eta adostasuna eskatzen dizkigute langileoi, baina eredu erreplikatzeko eta irauarazteko besterik ez dute buruan, eredu ez dute inola zalantzan jartzen, ez dute bestelako aukerarik bilatzen, berriro islatzea baizik. Baina benetako arazo sozial eta ekonomikoak aurre egin nahi badiegu, eredu bera aldatu beharko dugu.

Gai ekonomiko eta sozialei heltzeko orduan ez badugu erabakitze ahalmenik, oraingo eredu nagusituko da berriz, eta horrekin batera enpresari bakan batzuen interesak, langile jendearen aurretik. Horregatik, irmo eskatzen dugu politika ekonomiko, sozial eta laboralak Euskal Herrian erabaki daitezela, beti ere langileen interesen zerbitzura.

Euskal Herriko langileok maiatzaren 21ean GREBA OROKORRA EGINGO DUGU!

www.ela-sindikatu.org

ELA **astekaria**

Barrainkua 13, Bilbao
Tel. 94 403 77 00
Fax 94 403 77 66

Dep. legal BI-199-00

www.ela-sindikatu.org

Franqueo concertado
nº 08/207